

תיקוני דור חלק ב'

יום	ויגש	מתוך מדבש
ראשון	צב ע"א	תרצט-תשעה
שני	צב ע"ב	תשח-תשיא
שלישי	צב ע"א	תשיא-תשמז
רביעי	צב ע"ב	תשמז-תשכב
חמישי	צב ע"א	תשכב-תשכח
שישי	צב ע"ב	תשכח-תשלד
שבת	צב ע"א	תשלד-תשמ

לישמועת שיעורי עמוד היומי
- ברשה"ק ובאדיש -

03.617.11.40

על
הפרשה
ועניני
דיומא

זהר הקדוש עם מתוך מדבש

עלון מס' 369 | פרשת מקץ תשפ"ו

יח"ל בעזרה שית"ע
בית הזהר "מתוך מדבש" תר. 5315 ירושלים

אין שום נברא יכול להשיג את כל ענין הבריאה

רבי חייא ורבי יוסי הוו אזלי בארְחא, אָמר רבי יוסי לרבי חייא, תוּוהנא על האי דקאָמר שלמה, דְּכָל מְלוֹי (מילין) סְתִימִין וְלֹא אֶתִידְעוֹן, דְּהָא קְהֵלֶת סְתִים (מילין) סְתִימִין, פְּתַח וְאָמַר, (קהלת א ח) כָּל הַדְּבָרִים יִגְעִים, לֹא יוּכַל אִישׁ לְדַבֵּר, לֹא תִשָּׁפַע עֵין לְרֹאוֹת, וְלֹא תִמָּלֵא אֶזֶן מִשְׁמוֹעַ, כָּל הַדְּבָרִים יִגְעִים, וְכִי כָּל הַדְּבָרִים יִגְעִים אֵינוֹן לְמַלְלָא, דְּקָאָמַר לֹא יוּכַל אִישׁ לְדַבֵּר, לֹא תִשָּׁפַע עֵין לְרֹאוֹת וְלֹא תִמָּלֵא אֶזֶן מִשְׁמוֹעַ, מֵאִי טַעְמָא אֵלִין.

אָלֵא בְּגִין דְּתֵרִין מִנְהוֹן וְאֵינוֹן עֵינִין וְאוֹדְנִין לֹא קְיִימִין בְּרִשׁוּתִּיהָ דְּבַר נָשׁ, וּפּוֹמָא אִיהוּ בְּרִשׁוּתִּיהָ, וְכָל (מָה) אֵלִין תֵּלֶת לֹא יִכְלִין לֹאֲשַׁלְמָא כְּלָא וּלְאֲדַבְקָא כְּלָא.

מתוך מדבש

אין שום נברא יכול להשיג את כל ענין הבריאה

רבי חייא ורבי יוסי הוו אזלי בארְחא אלו השני תנאים היו הולכים יחד בדרך, אָמר רבי יוסי לרבי חייא, תוּוהנא על האי דקאָמר שלמה תמה אני על פסוק זה שאמר שלמה המלך, דְּכָל מְלוֹי סְתִימִין וְלֹא אֶתִידְעוֹן שְׁכָל דְּבָרֵיו הֵם דְּבָרִים סְתוּמִים וְלֹא מוֹבִינִים, דְּהָא בְּקִהְלֵת סְתִים סְתִימִין (ה"ג סמ"ק) כִּי בְּסִפְר קְהֵלֶת סְתִים סְתוּמִים, פְּתַח וְאָמַר כְּתוּב כָּל הַדְּבָרִים יִגְעִים, לֹא יוּכַל אִישׁ לְדַבֵּר, לֹא תִשָּׁפַע עֵין לְרֹאוֹת, וְלֹא תִמָּלֵא אֶזֶן מִשְׁמוֹעַ, וּמִקְשָׁה מֵה שְׁכָתוּב כָּל הַדְּבָרִים יִגְעִים, וְכִי כָּל הַדְּבָרִים יִגְעִים אֵינוֹן לְמַלְלָא וְכִי כָּל הַדְּבָרִים שְׁמַדְבֵּר הָאָדָם מִיִּגְעִים אוֹתוֹ וְנִלְאָה אַחֵר דְּבָרוֹ דְּקָאָמַר לֹא יוּכַל אִישׁ לְדַבֵּר הֲלֹא אָדָם מְדַבֵּר הֲרֵבָה וְאֵינוֹ מְתִיגֵעַ, וְעוֹד קִשָּׁה מֵה שְׁכָתוּב לֹא תִשָּׁפַע עֵין לְרֹאוֹת וְלֹא תִמָּלֵא אֶזֶן מִשְׁמוֹעַ, מֵאִי טַעְמָא אֵלִין לְמָה נִקַּט אֶת אֵלוֹ הַשְּׁתֵּי אַבְרָם יוֹתֵר מִשְׁאָר אַבְרָי הָאָדָם.

ומתוך ואמר אָלֵא בְּגִין דְּתֵרִין מִנְהוֹן וְאֵינוֹן עֵינִין וְאוֹדְנִין לֹא קְיִימִין בְּרִשׁוּתִּיהָ דְּבַר נָשׁ אָלֵא לְפִי שְׁשִׁתִּים מֵאֲבָרֵי הָאָדָם וְהֵם הָעֵינִים וְהָאָזְנִים אֵינֶם עוֹמְדוֹת בְּרִשׁוּתוֹ שֶׁל אָדָם, וּפּוֹמָא אִיהוּ בְּרִשׁוּתִּיהָ וְהִפָּה הוּא בְּרִשׁוּתוֹ, וְכֹא לְהַקִּישׁ הָאָזְנִים וְהָעֵינִים שְׁאֵינֶם בְּרִשׁוֹת הָאָדָם לְפָה שֶׁהוּא בְּרִשׁוֹת הָאָדָם, שֶׁהָעֵינִים וְהָאָזְנִים אֶפְלוּ שְׂרֹאוֹת וְשׁוֹמְעוֹת מֵה שְׁאֵינֶן רוֹצוֹת אוֹ מֵה שֶׁלֹּא הִיָּה בְּדַעְתָּם לְרֹאוֹת וְלִשְׁמוֹעַ, וְהִיָּה סִלְקָא דַּעְתָּךְ שֶׁלְכָךְ יִשְׁיגוּ כָּל הַדְּבָרִים, קִמְשָׁמַע לֵן שֶׁהֵם כְּמוֹ הִפָּה שֶׁהוּא בְּרִשׁוּתוֹ שְׁאֵינוֹ מְדַבֵּר אָלֵא מֵה שֶׁהוּא רוֹצֵה, וְלִכֵּן אֵינוֹ יָכוֹל לְהַשִּׁיג לְדַבֵּר כָּל הַדְּבָרִים, כְּמוֹ כֵּן הָאָזְנִים וְהָעֵינִים אֵינֶן יְכוּלוֹת לְהַשִּׁיג כָּל הַדְּבָרִים, וְזֶה שְׁאָמַר וְכָל אֵלִין תֵּלֶת וְכָל אֵלוֹ הַשְּׁלִשָּׁה אַבְרָם פֶּה עֵין אֶזֶן שֶׁהֵם כּוֹלָלִים עֲקָרֵי הַחוּשִׁים שֶׁל הָאָדָם, לֹא יִכְלִין לֹאֲשַׁלְמָא כְּלָא וּלְאֲדַבְקָא כְּלָא אֵינֶם יְכוּלִים לְהַשְׁלִים הַכֹּל וְלְהַשִּׁיג אֶת כָּל עֲנִין הַבְּרִיָּאָה, כִּי אֶפְלוּ אִם יָבֹא חֶכֶם לְחַקּוֹר עַל שְׂרָשָׁה וּמַצִּיאֻתָּהּ לְמָה נִבְרָאָה עַל הָאָפֶן שֶׁנִּבְרָאָה, הִנֵּה כָּל זֶה נִעְלָם מֵעֵין כָּל חַי וְאֵין מִי שִׂידַע כָּל זֶה רַק הוּא יִתְבַּרֵּךְ וְאֵין זִוְלָתוֹ, לִכֵּן כָּל הַדְּבָרִים יִגְעִים מִהַשְׁכִּיל לְבוֹתָם שֶׁל בְּנֵי אָדָם כִּי לֹא יִשְׁיגוּם בְּשִׁכְלָם.

אמר רבי חייא, הכי הוא, דדבורא דבר נש לא יכיל למללא, ועיינין למחמי, ואודנין למשמע, ואין כל חדש תחת השמש, ותא חזי, אפילו בריין וקסטורין דעבד קדשא בריה הוא תחת השמש, לא יכלין למללא כל מלין דעלמא, ועינא לא יכיל (דף קצה ע"ב) למשלט ולמחמי ואודנא למשמע, ובגין כך שלמה דהוה ידע כל מלה הוה אמר דא.

ותא חזי, כל עובדין דעלמא בכמה קסטורין תליין, וכל בני עלמא לא ידעין ולא משגיחין על מה קיימי בעלמא, ואפילו שלמה מלכא דהוה חכים מכל בני עלמא, לא יכיל לקיימא בהו.

לאדם יש סיוע מלמעלה על כל מעשיו הטובים או להפך ח"ו

פתח ואמר, (קהלת ג' יא) את הכל עשה יפה בעתו, גם את העולם נתן בלפס, מבלי אשר לא ימצא האדם את המעשה אשר עשה האלהים וגו', תא חזי, זכאין אינון דמשתדלי באורייתא, וידעי לאסתפלא ברוחא (ס"א ברזא) דחכמתא, את הכל עשה יפה בעתו, כל עובדין

מתוק מדבש

תלויים, וכל בני עלמא לא ידעין ולא משגיחין על מה קיימי בעלמא וכל בני העולם אינם יודעים ואינם משגיחים לדעת על מה הם קיימים וחיים בעולם, כי רואים רק הגשמי שלפני עיניהם ואינם יודעים ומתבוננים לדעת את השרים והממנים על כל דבר שבעולם, ואפילו שלמה מלכא דהוה חכים מכל בני עלמא, לא יכיל לקיימא בהו לא היה יכול לעמוד עליהם.

(דף קצה ע"א-ע"ב, ובבאורייתא כרך ד עמ' קעו-קעז)

לאדם יש סיוע מלמעלה על כל מעשיו הטובים או להפך ח"ו

פתח רבי חייא ואמר לפרש מה שכתוב את הכל עשה יפה בעתו, גם את העולם נתן בלפס, מבלי אשר לא ימצא האדם את המעשה אשר עשה האלהים וגו', הקדים ואמר תא חזי זכאין אינון דמשתדלי באורייתא בא וראה אשרי לאותם שעוסקים בתורה, וידעי לאסתפלא ברזא דחכמתא ויודעים להסתפל ולהתבונן גם בסוד החכמה, כי מה שכתוב את הכל עשה יפה בעתו פרושו כל עובדין דעבד קדשא בריה הוא בעלמא כל המעשים שעשה וברא הקדוש

אמר רבי חייא הסכים לדברי רבי יוסי ואמר כי הכי הוא דדבורא דבר נש לא יכיל למללא ועיינין למחמי ואודנין למשמע כן הוא כדבריה שפה של האדם אינו יכול לדבר והענינים לראות והאזנים לשמוע את כל סודות הבריאה כי הכל נעלם מעין כל חי, ומה שכתוב שם ואין כל חדש תחת השמש הוא המשך ענין זה, ותא חזי אפילו בריין וקסטורין (פרוש מושלים) דעבד קדשא בריה הוא תחת השמש ובא וראה אפילו כל מיני בריות ושרי מעלה המושלים על דברים התחתונים שעשה וברא הקדוש ברוך הוא תחת השמש, לא יכלין למללא כל מלין דעלמא גם הם לא יכולים לדבר ולספר את כל הדברים הנפלאים של העולם, ועינא לא יכיל (דף קצה ע"ב) למשלט ולמחמי ואודנא למשמע והענינים לא יכולות לשלוט ולראות והאזנים לשמוע את כל פרטי ענינם, ובגין כך שלמה ולכן, שלמה שטרח לדעת כל דבר חכמה ונתחכם מכל אדם, דהוה ידע כל מלה שהיה יודע כל דבר מה שאחרים לא יודעים, עם כל זה הוה אמר דא היה אומר פסוק זה כל הדברים יגעים וגו'.

ותא חזי כל עובדין דעלמא בא וראה כל המעשים שבעולם, בכמה קסטורין תליין בכמה שרים וממנים

דַּעְבֵּד קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּעִלְמָא, בְּכָל עוֹבְדָא וְעוֹבְדָא אֵית דִּרְגָא מְמַנָּא עַל הָהוּא עוֹבְדָא בְּעִלְמָא הֵן לְטַב הֵן לְבִישׁ, מְנַהוֹן דִּרְגִין לִימִינָא, וּמְנַהוֹן דִּרְגִין לְשְׂמָאלָא.

אָזִיל בַּר נָשׁ לִימִינָא הָהוּא עוֹבְדָא דַּעְבִּיד, הָהוּא דִּרְגָא מְמַנָּא (ס"א דִּימִינָא) לְהָהוּא סְטָרָא, וְעַבִּיד לִיָּה סִיּוּעָא, וְכַמָּה אֵינּוֹן דְּמַסִּיעֵי לִיָּה, אָזִיל בַּר נָשׁ לְשְׂמָאלָא וְעַבִּיד עוֹבְדוֹ, הָהוּא עוֹבְדָא דַּעְבִּיד מְמַנָּא (ס"א דִּרְגָא דְשְׂמָאלָא) אֵיהוּ לְהָהוּא סְטָרָא, וְקָא מְקַטְרַג לִיָּה וְאוֹבִיל לִיָּה לְהָהוּא סְטָרָא וְאַסְטִי לִיָּה.

וּבִגִּין כֶּף הָהוּא עוֹבְדָא דַּעְבִּיד בַּר נָשׁ פְּדָקָא חֲזִי, הָהוּא מְמַנָּא דְסִטְר יְמִינָא קָא מְסִיעֵי לִיָּה, וְדָא הוּא בְּעֵתוֹ, יָפָה בְּעֵתוֹ, דִּהְהוּא עוֹבְדָא מִתְקַשְׂרָא בְּעֵתוֹ פְּדָקָא חֲזִי לִיָּה.

גַּם אֶת הָעוֹלָם נָתַן בְּלִבָּם, כָּל עֲלָמָא וְכָל עוֹבְדוֹ דַּעֲלָמָא לָאו אֵינּוֹן אֱלָא בְּרַעוּתָא דְלִבָּא, פֶּד סְלִיק בְּרַעוּתָא (דְלִבָּא, וְכֹד סְלִיק בְּרַעוּתָא) דְּבַר נָשׁ, זַפְּאִין אֲנּוֹן צִדִּיקָא דְאַמְשִׁיכוּ עוֹבְדִין טָבִין, לְאוּטְבָא לֹון וְלָכֵל עֲלָמָא.

מִתּוֹק מִדְּבַשׁ

פְּדָקָא חֲזִי וּלְפִיכֶךְ אוֹתוֹ מַעֲשֶׂה שְׂאָדָם עוֹשֶׂה כְּרָאוֹי לוֹ, דִּהֵינּוּ מַעֲשִׂים טוֹבִים, הָהוּא מְמַנָּא דְסִטְר יְמִינָא קָא מְסִיעֵי לִיָּה אוֹתוֹ הַמְּנָה שֶׁל צַד יְמִין שֶׁהוּא הֵיכֵר טוֹב מְסִיעֵי אוֹתוֹ לַעֲשׂוֹתוֹ, וְדָא הוּא בְּעֵתוֹ וְהִיא הַמְּלָכוּת [הַשְׂכִּינָה] הַנִּקְרָאת בְּעֵתוֹ, שְׂבָה מְשֻׁרָשׁ הֵיכֵר טוֹב, וּמִפְּרִשׁ יָפָה בְּעֵתוֹ פְּרוּשׁ דִּהְהוּא עוֹבְדָא מִתְקַשְׂרָא בְּעֵתוֹ פְּדָקָא חֲזִי לִיָּה כִּי אוֹתוֹ מַעֲשֶׂה הַמְּצֻה שְׂעֵשֶׂה הָאָדָם מִתְקַשֵּׁר בְּמְלָכוּת [בְּהַשְׂכִּינָה] כְּרָאוֹי לוֹ, כִּי הִיא הַמְּסִיעֵת אֶת הָאָדָם לַעֲשׂוֹת מַעֲשִׂים טוֹבִים. וְזֶה שְׂאָמֵר שְׁלֵמָה הַמֶּלֶךְ אַחֵר שֶׁפִּרְט עֲשָׂרִים וּשְׁמוֹנֶה הַעֲתִים, אָמַר, אֵת הַכֹּל פְּרוּשׁ כָּל מַעֲשִׂי וּמִדּוֹת בְּנֵי אָדָם בֵּין טוֹבִים בֵּין רָעִים, עֲשֶׂה יָפָה בְּעֵתוֹ פְּרוּשׁ הַשְּׂרִישׁ הַקְּדוּשׁ כְּרוּף הוּא בְּמְלָכוּת הַנִּקְרָאת עֵתוֹ שֶׁהִיא הַמְּסִיעֵת אֶת הָאָדָם לַעֲשׂוֹת מַעֲשִׂי עַל יְדֵי מְלָאכִי מַעֲלָה שֶׁהֵם הֵיכֵר טוֹב וְהֵיכֵר רָע.

וְאָמַר גַּם אֶת הָעוֹלָם נָתַן בְּלִבָּם, פְּרוּשׁ אִף עַל פִּי שֵׁשׁ עַל כָּל דְּבַר רַע מְלָאךְ מְנָה לְמַעֲלָה הַמְּחִטִּיא, לֹא מִפְּנֵי כֶּף הוּא מְכָרָח בְּמַעֲשָׂיו, אֱלָא כָּל עֲלָמָא כָּל קִיּוֹם הָעוֹלָם, וְכָל עוֹבְדוֹ דַּעֲלָמָא וְכָל הַמַּעֲשִׂים שְׂנֵעִים בְּעוֹלָם, לָאו אֵינּוֹן אֱלָא בְּרַעוּתָא דְלִבָּא אֵינֶם תְּלוּיִם אֱלָא בְּכִחִיָּה וּבְרִצּוֹן הַלֵּב פֶּד סְלִיק בְּרַעוּתָא דְּבַר נָשׁ כְּפִי שְׂעוּלָה בְּרִצּוֹן הָאָדָם לַעֲשׂוֹת אֶת מַעֲשָׂיו, זַפְּאִין אֲנּוֹן צִדִּיקָא דְאַמְשִׁיכוּ עוֹבְדִין טָבִין לְאוּטְבָא לֹון וְלָכֵל עֲלָמָא אֲשֶׁרִי לְהַצִּדִּיקִים שְׂמִמְשִׁיכִים מַעֲשִׂים טוֹבִים לְהַטִּיב לָהֶם וְלָכֵל הָעוֹלָם,

(דָּה קֶצֶה ע"ב, וּבִבְיָאוּרֵינוּ כִּרְך ד ע"ב קֶצֶה-קֶעֶט)

כְּרוּף הוּא בְּעוֹלָם, בְּכָל עוֹבְדָא וְעוֹבְדָא אֵית דִּרְגָא מְמַנָּא עַל הָהוּא עוֹבְדָא בְּעִלְמָא הֵן לְטַב הֵן לְבִישׁ בְּכָל מַעֲשֶׂה וּמַעֲשֶׂה יֵשׁ מִדְּרָגָה הַמְּנָה בְּעוֹלָם לְסִיעֵי אֶת הָאָדָם עַל אוֹתוֹ הַמַּעֲשֶׂה שְׂעוּשָׂה בֵּין לְטוֹב וּבֵין לְרַע, וְשֻׁרֵשׁ כָּל הַמַּעֲשִׂים הֵם בְּמְלָכוּת, מְנַהוֹן דִּרְגִין לִימִינָא וּמְנַהוֹן דִּרְגִין לְשְׂמָאלָא יֵשׁ מִהֶם מִדְּרָגוֹת הַמְשָׁרְשׁוֹת בִּימִין הַמְּלָכוּת שֶׁהוּא צַד הַחֶסֶד שְׂבָה, וְיֵשׁ מִהֶם מִדְּרָגוֹת הַמְשָׁרְשׁוֹת בְּשְׂמָאל הַמְּלָכוּת שֶׁהוּא צַד הַגְּבוּרָה שְׂבָה.

וּמִפְּרִשׁ אָזִיל בַּר נָשׁ לִימִינָא אִם הוֹלֵךְ הָאָדָם לִימִין שֶׁהוּא צַד הַקְּדוּשָׁה, הָהוּא עוֹבְדָא דַּעְבִּיד אוֹתוֹ מַעֲשֶׂה הַמְּצֻה שֶׁהוּא עוֹשֶׂה, (ה"ג או"ל) הָהוּא דִּרְגָא דִּימִינָא מְמַנָּא לְהָהוּא סְטָרָא עַבִּיד לִיָּה סִיּוּעָא אוֹתָהּ הַמְּדְרָגָה הַמְּנָה לְצַד יְמִין הִיא מְסִיעֵת אוֹתוֹ לַעֲשׂוֹת אֶת מַעֲשֶׂה הַמְּצֻה, וְכַמָּה אֵינּוֹן דְּמַסִּיעֵי לִיָּה וְיֵשׁ עוֹד כַּמָּה מְלָאכִים שֶׁהֵם כַּחוֹת הֵיכֵר טוֹב שְׂשֻׁרֶשׁם בְּצַד הַחֶסֶד שֶׁל הַמְּלָכוּת הַמְּסִיעֵת אוֹתוֹ לַעֲשׂוֹת מַעֲשִׂים טוֹבִים, אָזִיל בַּר נָשׁ לְשְׂמָאלָא וְעַבִּיד עוֹבְדוֹ אִם הוֹלֵךְ הָאָדָם לְשְׂמָאל שֶׁהוּא צַד הַטְּמָאָה וְעוֹשֶׂה מַעֲשָׂיו הָרָעִים, אִז הָהוּא עוֹבְדָא דַּעְבִּיד אוֹתוֹ מַעֲשֶׂה הָרַע שְׂעוּשָׂה, (ה"ג ה"א"ג) מְמַנָּא דְּאֵיהוּ לְהָהוּא סְטָרָא קָא מְקַטְרַג לִיָּה אוֹתוֹ הַמְּנָה שֶׁהוּא לְצַד שְׂמָאל מְקַטְרַג עָלָיו, וְאוֹבִיל לִיָּה לְהָהוּא סְטָרָא וְאַסְטִי לִיָּה וּמוֹלִיף אוֹתוֹ לְהַסְטָרָא אַחֲרָא וּמִטָּה אוֹתוֹ לַעֲשׂוֹת מַעֲשִׂים רָעִים עַל יְדֵי שְׂכָר נִמְסֵר בִּידוֹ רַחֲמָנָא לְצֻלָּן.

וּמִסִּיק דְּכִרְיוֹ וּבִגִּין כֶּף הָהוּא עוֹבְדָא דַּעְבִּיד בַּר נָשׁ

לחנוכה

בי גר מצוה ותורה אור

כתיב (שם ו כג) **בי גר מצוה ותורה אור** ודרך חיים תוכחות מוסר, מה כתיב בתורה (שם פסוק כד) לשמרך מאשת רע מחלקת לשון נכריה, ודא הוא סטרא מסאבא סטרא אחרא, דאיהי קיימא תדיר קמיה קדשא בריך הוא לאסטא על חוביהון דבני נשא, וקיימא תדיר לאסטא לתתא לבני נשא, קיימא תדיר לעילא בגין לאדפרא חוביהון דבני נשא, ולאסטא לון על עובדיהון, בגין דיתיהיבו ברשותיה, כמה דעבד ליה לאיוב.

זכא חולקהון דישראל דאינון מתדבקין ביה בקדשא בריך הוא פדקא חזי, ויהיב לון עיטא לאשתזבא מפל סטרינ אחרנין דעלמא, בגין דאינון עמא קדישא לאחסנתיה וחולקיה.

מתוק מדבש

עומד תמיד למעלה להזכיר עונותיהם של בני אדם ולקטרג עליהם על מעשיהם הרעים, וכונת היצר הרע היא בגין דיתיהיבו ברשותיה כמה דעבד ליה לאיוב כדי שינתנו ברשותו ויוכל לכלותם כמו שעשה לאיוב. [וכו].

זכא חולקהון דישראל דאינון מתדבקין ביה בקדשא בריך הוא פדקא חזי אשרי חלקם של ישראל שהם מתדבקים בהקדוש ברוך הוא כראוי, ובטבעם הם מרחקים מן הקלפות, ועוד ויהיב לון עיטא לאשתזבא מפל סטרינ אחרנין דעלמא ונתן להם עצה להנצל מפל צדדים אחרים שבעולם, בגין דאינון עמא קדישא לאחסנתיה וחולקיה לפי שהם עם קדוש להיות חלקו ונתתו.

(וישב דף קצ ע"א, ובביאורינו כרך ד עמ' קיט-קכא)

בי גר מצוה ותורה אור

כתיב **בי גר מצוה** היינו קיום מצות עשין, ותורה אור פרוש עסק התורה, ודרך חיים היינו השמירה מלעבור על מצות לא תעשין, תוכחות מוסר הוא במקום יסורים, מה כתיב בתורה מה כתוב אחריו לשמרך מאשת רע היא היצר הרע שהוא הנקבא דקלפה, מחלקת לשון נכריה פרוש מקטרגו שמקטרג למעלה על עונות בני אדם, ומפרש ודא הוא סטרא מסאבא סטרא אחרא וזה הוא צד הטמא צד האחר, דאיהי קיימא תדיר קמיה קדשא בריך הוא לאסטא על חוביהון דבני נשא שהוא עומד תמיד לפני הקדוש ברוך הוא לקטרג על עונותיהם של בני אדם, וקיימא תדיר לאסטא לתתא לבני נשא ועומד תמיד למטה להטות בני אדם מדרך הישר, ומפרש קיימא תדיר לעילא בגין לאדפרא חוביהון דבני נשא ולאסטא לון על עובדיהון

שבת דא שירתא

ההגבלות על לימוד הקבלה לא נאמר על ספר הזוהר הק'

כתב בהוספה לספר יסוד יוסף (תיקון יג), ההגבלות על לימוד הקבלה כגון שילמוד מפי מקובל ולא מפי כתבים וכו', זה לא נאמר על לימוד ספר הזוהר עיין שם. וכן אמר הגאון הצדיק ר' "שלמה בלוך" זצ"ל בשם רבו ה"חפץ חיים" זצ"ל שהיה מעורר לכולם שילמדו כל שבת את ה"זוהר" של אותה פרשה ואפילו לבחורים.

(הוספות בנין יוסף)

לקבלת העלון מדי שבוע יש לשלוח אימייל בכתובת:
3022233@gmail.com

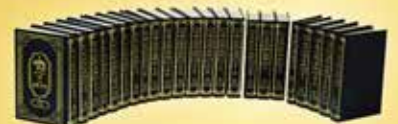
הזוהר הקדוש ע"פ "מתוק מדבש" הפירוש הנפלא שהתקבל בכל תפוצות ישראל

פורמט כיס
"ובלכתך בדרך"
מהדורת ר' יוסף צבי
בערגער
(cm 16.5/11.5)

פורמט רגיל (cm 24/17)

פורמט בינוני - מהדורת ר' הערשל וועבער
(cm 17/12)